

Chương 130: Luyện tập phục hồi chức năng

Lâm Yên gãi gãi đầu, thật ra cô hiểu rõ nhất trạng thái của mình, “Trong khoảng thời gian này, chính xác đã xảy ra rất nhiều chuyện, tôi cũng đã cẩn thận suy nghĩ rất nhiều, trạng thái đã khá hơn nhiều..... Chẳng qua, vẫn cảm ơn cô, bác sĩ An!”

“Không cần khách sáo, chẳng qua, tình huống cô nhắc tới lần trước thế nào rồi?” bác sĩ An hỏi.

Lúc trước Lâm Yên có nhắc tới một ít tình huống khác thường trên người cô với bác sĩ An.

Lâm Yên nghe vậy thở dài, trầm ngâm nói, “Tôi đang muốn nói chuyện này với cô, đây cũng là mục đích chủ yếu hôm nay tôi tới tìm cô, trong khoảng thời gian gần đây đã không có xuất hiện loại tình huống như vậy nữa, chẳng qua, tôi vẫn có chút không quá yên tâm.”

Bác sĩ An gật gù đầu, mở miệng nói, “Lúc trước cô cũng đã làm kiểm tra tương đối chuyên nghiệp và kỹ càng tỉ mỉ rồi, cho nên, về thân thể hẳn không có vấn đề gì, tôi phỏng đoán, có thể vẫn là về tâm lý.”

Bác sĩ An nghĩ nghĩ, nói tiếp, “Lâm tiểu thư, cô có nghĩ tới hay không, có thể trong lúc cô không có ý thức làm ra những chuyện đó, thật ra là nguyện vọng chân thật trong tiềm thức của cô thì sao?”

“A?” Lâm Yên có chút ngốc.

Nguyện vọng chân thật? Đó chẳng phải là đang nói cô chính là tên quỷ háo sắc kia?

“Chuyện này không thể đâu.....” Lâm Yên ho nhẹ một tiếng.

Bác sĩ An cười nói, “Thật ra trong tâm lí học, loại tình huống này cũng có xảy ra, có một số người bệnh trong tiềm thức có khát khao mãnh liệt đi làm chuyện gì đó, nhưng ngày thường vẫn luôn bị mình áp chế như vậy. Thời gian lâu dài, có thể sẽ dẫn tới tình huống giống như cô, đi làm trong lúc bản thân mình không hiểu rõ, hơn nữa xong chuyện lại đánh mất bộ phận ký ức này.”

“Vậy tôi nói chuyện với bản thân mình, cũng là tôi suy nghĩ chủ quan sao?”

“Không ngoại trừ khả năng này”

Lâm Yên nghĩ nghĩ, thật ra, so với tinh thần phân liệt và gặp quỷ, cách nói này của bác sĩ An càng có độ đáng tin hơn. Gặp quỷ gì đó thì không nói, đó hoàn toàn là cô thử mọi thứ khi tuyệt vọng.

Về phân tinh thần phân liệt cùng với rất nhiều bệnh trạng khác, mà cô trừ bỏ vài lần ngoài ý muốn, mọi thứ khác đều bình thường, cũng hoàn toàn sẽ không ảnh hưởng đến trạng thái tinh thần cùng sinh hoạt của cô.

Nhưng

Mẹ nó! Nếu những chuyện này là suy nghĩ chân thật trong tiềm thức của cô, ý tưởng này càng đáng sợ

hơn được chứ?

Tại sao có loại cảm giác quen thuộc trong tiểu thuyết huyền huyền, sau khi nhân vật chính đạo trở thành xấu xa có thêm một tâm ma? Cho dù như thế nào, biết được trạng thái của mình còn tính ổn định, Lâm Yên cũng xem như an tâm một chút.

Về phân sắc quỷ hay là vấn đề tâm ma, nói không chừng chờ trạng thái của cô hoàn toàn khôi phục, là có thể bình thường lại.....

.....

Sau khi rời khỏi phòng khám bệnh tâm lý, Lâm Yên đi khoa phục hồi chức năng, đặt lịch hẹn với bác sĩ chương trình luyện tập phục hồi chức năng.

Lúc trước cô đã nộp phí cả năm cho chương trình luyện tập phục hồi chức năng, chỉ là sau đó cô quá suy sụp, tuy rằng đã hẹn trước, nhưng vẫn kéo dài không có đi luyện tập.

Lúc đầu ở nước ngoài, chân cô của trải qua điều trị cùng luyện tập đã khôi phục hơn phân nửa, hiện tại gián đoạn như vậy, lại phải bắt đầu một lần nữa.

Chẳng qua, hiện tại cô không sợ nhất chính là bắt đầu một lần nữa.

Trong phòng luyện tập riêng, Lâm Yên được sự trợ giúp của bác sĩ phục hồi chức năng lặp đi lặp lại động tác khó khăn nà buồn tẻ.

Sau hai giờ, toàn thân Lâm Yên đều đã ướt mồ hôi.

Một bên, lúc đầu bác sĩ phục hồi chức năng đã nhận ra người bệnh này là Lâm Yên gây ồn ào nhốn nháo trong tin tức đôn nhảm gân đây.

Vốn còn có chút khinh thường, nhưng sau đó, nhìn cô gái không hề thay đổi sắc mặt làm luyện tập phục hồi chức năng suốt hai giờ, lại không khỏi có chút khâm phục.

Glaspachinhho.com